

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
GRAĐANSKO ODJELJENJE
Broj: 126 0 Ip 038400 18 Spp
Sarajevo, 25.04.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, odlučujući o zahtjevu Općinskog suda u Lukavcu od 21.03.2018. godine za rješavanje spornog pravnog pitanja, u parničnom predmetu tog suda broj: 126 0 Ip 038400 17 Ip 2, na osnovu odredbe člana 61a. Zakona o parničnom postupku¹, te odredbe člana 18. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju Federacije Bosne i Hercegovine i Brčko Distrikta², na sjednici Građanskog odjeljenja održanoj 25.04.2018. godine donio je:

ODLUKU

Odbija se zahtjev Općinskog suda u Lukavcu od 21.03.2018. godine za rješavanje spornog pravnog pitanja u predmetu broj 126 0 Ip 038400 17 Ip 2.

O b r a z l o ž e n j e

Dopisom od 21.03.2018. godine Vrhovnom sudu Federacije BiH obratio se, po službenoj dužnosti, Općinski sud u Lukavcu za rješavanje spornog pravnog pitanja u smislu odredbe člana 61a. Zakona o parničnom postupku.

Sporno pravno pitanje definisano je na sljedeći način:

1. Može li sud u izvršnom postupku po službenoj dužnosti odbaciti prijedlog za izvršenje koji se zasniva na izvršnoj ispravi donesenoj u upravnom postupku u situaciji kada je od dana izvršnosti pa do podnošenja prijedloga za izvršenje proteklo više od 5 godina?
2. Ukoliko Vrhovni sud FBiH smatra da nisu ispunjeni uslovi za odbacivanje prijedloga za izvršenje po službenoj dužnosti, može li sud u tom slučaju u smislu člana 47. stav 1. tačka 4. Zakona o izvršnom postupku FBiH usvojiti prigovor izvršenika i obustaviti izvršenje?

U zahtjevu prvostepenog suda se navodi, da je Općinski sud u Lukavcu u nekoliko predmeta odbacio kao neblagovremen prijedlog za izvršenje, koji se temelji na odlukama donijetim u upravnom postupku, pozivom na odredbu člana 267. stav 7. Zakona o upravnom postupku FBiH. Kantonalni sud u Tuzli je rješavajući po žalbi u dva takva predmeta ukinuo prvostepena rješenja i izrazio stanovište da se u konkretnim predmetima ne radi o administrativnom izvršenju, već o sudskom izvršenju radi ispunjenja novčanih potraživanja, koji postupak se provodi u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o izvršnom postupku, i nema mjesta primjeni Zakona o upravnom postupku.

---

¹ Službene novine FBiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

² Službeni glasnik BiH broj 66/12 i 40/14

Članom 61.a) stav 1. Zakona o parničnom postupku³ – dalje ZPP) propisano je ako u postupku pred prvostepenim sudom u većem broju predmeta postoji potreba za zauzimanje stava o spornom pravnom pitanju koje je od značaja za odlučivanje o predmetu postupka pred prvostepenim sudovima, prvostepeni sud će po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke zahtjevom pokrenuti postupak pred Vrhovnim sudom Federacije BiH radi rješavanja spornog pravnog pitanja.

U konkretnom predmetu radi se o prijedlogu za izvršenje podnijetom na osnovu izvršne isprave donijete u upravnom postupku koja glasi na ispunjenje novčane obaveze (isplata naknade za korištenje građevinskog zemljišta) i koja predstavlja izvršnu ispravu, temeljem odredbi člana 22. i 23. Zakona o izvršnom postupku.

Odredbe člana 272. i 273. Zakona o upravnom postupku FBiH⁴ regulišu izvršenje rješenja i zaključaka donesenih u upravnom postupku i to na način da izvršenje radi ispunjenja nenovčanih obaveza provodi organ uprave administrativnim putem (administrativno izvršenje), a izvršenje radi ispunjenja novčanih potraživanja provodi se sudskim putem po propisima koji važe za sudsko izvršenje. Odredbom člana 267. stav 7. Zakona o upravnom postupku, regulisano je da nakon isteka roka od 5 godina od dana kada je rješenje postalo izvršno ne može se tražiti njegovo izvršenje.

Dakle, citiranim zakonskim odredbama jasno je razgraničeno da kada je u pitanju izvršenje radi ispunjenja novčanih potraživanja radi se o sudskom izvršenju, a ne administrativnom izvršenju, pa u tom slučaju nema mjesta primjeni odredbe člana 267. stav 7. Zakona o upravnom postupku. Navedena odredba primjenjuje se samo u postupku izvršenja nenovčanih obaveza koje se provodi po pravilima upravnog postupka.

Slijedom navedenog i u pogledu drugog hipotetički postavljenog pitanja (u konkretnom predmetu nije ni dozvoljeno izvršenje) i eventualni prigovor iz odredbe člana 47. stav 4. Zakona o izvršnom postupku koji reguliše prigovor radi proteka roka u kojem se po zakonu može tražiti prinudno izvršenje, može biti regulisan samo Zakonom o izvršnom postupku po kojem se provodi izvršenje (npr. kod ponovnog smetanja posjeda ili kod vraćanja zaposlenika na rad, odnosno u službu), a ne Zakonom o upravnom postupku.

Prema tome, u konkretnom slučaju ne radi se o nepreciznim i nejasnim odredbama ili njihovoj različitoj primjeni u praksi, tako da zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja kako je to definisao prvostepeni sud, ne predstavlja pravno pitanje o kojem bi ovaj sud trebao odlučivati kao o spornom.

Iz navedenih razloga Vrhovni sud Federacije je primjenom odredbe člana 61d. stav (2) u vezi sa članom 61a. ZPP odbio zahtjev Općinskog suda u Lukavcu za rješavanje spornog pravnog pitanja.

Predsjednica Građanskog odjeljenja
Zdravka Grebo-Jevtić, s.r.

---

³ „Službene novine Federacije BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

⁴ “Službene novine Federacije BiH”, broj: 02/98 i 48/99